

Eduskunnan talousvaliokunta

LAUSUNTO

02.03.2026

HVK/2026/00425

Lausuntopyyntö Talousvaliokunta tiistai 03.03.2026 klo 12.00 / HE 2/2026 vp / Asiantuntijapyyntö

Huoltovarmuuskampus lausunto HE 2/2026 vp laista julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyvistä laeista

Huoltovarmuuskampus (jäljempänä "HVK") kiittää mahdollisuudesta lausua asiasta. HVK on perehtynyt lausuntopyyntöön sekä sen taustalla olevaan materiaaliin ja esittää lausuntonaan seuraavaa:

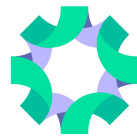
Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Pääministeri Orpon hallituksen hallitusohjelman tavoitteena on lisätä tehokkuutta julkisissa hankinnoissa sekä lisätä yritysten edellytyksiä osallistua julkisen sektorin tarjouskilpailuihin. Huoltovarmuuskampus pitää näitä tavoitteita kannatettavina. Työryhmän mietinnössä esitetyt lakimuutokset tukevat näitä tavoitteita osittain.

Tehokkuutta hankinnoissa edistää esimerkiksi kannustaminen laajasti markkinavuoropuhelun käyttöön. Tämä muutos voi parhaimmillaan lisätä myös yritysten edellytyksiä osallistua tarjouskilpailuihin.

Hankintojen tehokkuutta olisi mahdollista edistää hankintamenettelyihin liittyvien normien keventämisellä, mikä mahdollistaisi joustavammat menettelyt ja hankintayksiköiden ja yritysten väliset neuvottelut. Menettelysäännösten keventämisellä myös alennettaisiin hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa ja madallettaisiin yritysten kynnystä osallistua julkisen sektorin tarjouskilpailuihin. Huoltovarmuuskampus suosittelee jatkovalmistelun yhteydessä harkitsemaan myös muiden menettelysäännösten keventämistä siltä osin kuin se EU-sääntelyn asettamissa rajoissa on mahdollista.

Osa esityksen muutoksista on omiaan lisäämään osapuolten hallinnollista taakkaa ja hankintoihin liittyvää byrokratiaa, viivästyttämään hankintoja ja aiheuttamaan juridisia riskejä. Muun muassa hankintojen ilmoitusvelvollisuuden ehdotetut muutokset sekä uudelleenkilpailuttamisvelvoite lisäisivät käytännössä merkittävästikin hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa, eikä niiden vaikutusta hankintojen tehokkuuteen tai yritysten edellytyksiin osallistua julkisen sektorin tarjouskilpailuihin ole täysin voitu mietinnössä arvioida.

Huoltovarmuuskeskus pitää kannatettavana hankintalain tavoitteisiin esitettyä lisäystä huoltovarmuuden ja turvallisuuskäytäntöjen huomioimisesta hankinnoissa. Huoltovarmuutta ja turvallisuutta lisäävien ehtojen sisällyttäminen myös yleisen hankintalain mukaisesti toteutettaviin hankintoihin mahdollistaa huoltovarmuutta entistä kestävämmiin tukevien hankintojen tekemisen.

Hankintojen valmistelu

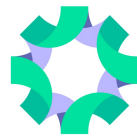
Huoltovarmuuskeskus suhtautuu myönteisesti markkinakartoituksen käytön laajentamiseen. Hankintalain 65 §:ään esitetty markkinakartoituksen käyttöön kannustavat kirjaukset ovat lähtökohtaisesti kannatettavia. Huoltovarmuuskeskus ei pidä tarpeellisenä markkinakartoituksen säätämistä pakolliseksi velvoitteeksi yli 10 miljoonan euron hankinnoissa. Huoltovarmuuskeskuksen kokemuksen mukaan hankintayksiköt tekevät markkinakartoituksia jo nykyisellään aktiivisesti ja niitä pidetään toimivana keinona parempien hankintojen tekemiseen.

Huoltovarmuuskeskus ei kannata hankintalain 75 §:ään esitettyä hankintojen osiin jakamista koskevaa muutosta. Ehdotetun sanamuodon mukaan hankintayksikön olisi jaettava hankinta erillisiin osiin tai kilpailutettava hankinnan osat erillisillä tarjouskilpailuilla. Erityisesti hankinnan osien kilpailuttaminen erillisillä tarjouskilpailuilla näyttäytyy ristiriitaisena hankintalain 31 §:ssä säädetyn hankintojen pilkkomiskiellon kanssa, koska erillisissä tarjouskilpailuissa menettely valittaisiin kunkin osan ennakkoidun arvon perusteella, toisin kuin jaettaessa hankinta osiin saman tarjouskilpailun sisällä. Hankinnan osiin jakamisen tulisi olla puhtaasti hankintayksikön tarkoituksenmukaisuusharkintaan perustuvaa ja kuulua hankintayksikön harkintavaltaan, ilman että siihen liitetään riski markkinaoikeusvalituksista tai hankinnan uudelleenkilpailuttamisvelvoitteesta.

Yhdistettynä hankintalain 146 §:ään esitettyyn muutokseen, jolla mahdollistettaisiin jatkossa hankintojen osiin jakamattomuutta koskevat valitukset, asettaa hankintalain 75 §:n muutosehdotus hankintayksiköt juridisesti epävarmaan tilanteeseen. Hankintojen osiin jakamista tai jakamattomuutta koskevan päätöksen muutoshakuskielto tulisi säilyttää hankintalain 146 §:ssä.

Hankintalaki on menettelytapalaki, eikä sen ole tarkoitus puuttua hankintayksiköiden tarkoituksenmukaisuusharkintaan. Ehdotettu muutos valitusoikeudessa sekä 125 §:n uudelleenkilpailutusvelvoite saattaisivat molemmat myös johtaa siihen, että hankintayksiköt jakaisivat hankintoja varmuuden vuoksi keinotekoisesti ja ilman saavutettavissa olevaa hyötyä osiin ainoastaan välttääkseen mahdolliset valitukset tai uudelleenkilpailutuksen. Mikäli valitusoikeus osiin jakamattomuudesta päädytään säilyttämään laissa, tulisi normaalin 14 päivän valitusoikeuden alkaa hankintailmoituksesta. Olisi hankintojen tehokkuuden ja sujuvuuden kannalta haitallista, mikäli asiasta voisi valittaa vielä hankintapäätöksen teon jälkeen.

Huoltovarmuuskeskus ei pidä tarkoituksenmukaisena 125 §:n ehdotettua muutosta, jonka mukaan hankinta olisi keskeytettävä ja kilpailutettava uudelleen,

mikäli avoimessa menettelyssä on saatu vain yksi tarjous. Käytännössä yhden tarjouksen saaminen kilpailutuksessa ei useinkaan johdu hankintayksikön toimenpiteistä, vaan markkinatilanteesta ja -tarjonnasta.

Esityksessä ei vaadita hankinnan ehtojen muuttamista toiselle kierrokselle, eikä sille luonnollisesti ole perusteitakaan, koska hankinnan ehtojen määrittäminen on osa hankintayksikön tarkoituksenmukaisuusharkintaa ja kuuluu hankintayksikön harkintavaltaan. Olettaen että hankinnan ehdot on jo ensimmäisellä kierroksella määritetty hankinnan tarvetta vastaavasti, ei toisella kierroksella useinkaan ole odotettavissa muuta kuin saman ainoan tarjoajan tarjous, tällä kertaa mahdollisesti korkeammalla hinnalla markkinatilanteen ollessa tiedossa. Esitetty säännösmuutos voisi johtaa ollen hankintamenettelyiden pidentymiseen ja hallinnollisen taakan kasvuun, eikä parantaisi hankintojen kustannustehokkuutta tai sujuvuutta.

Sidosyksikkösääntely

Sidosyksikkösääntelyn tulinnanvaraisuus on haaste, jolle on kaivattu ratkaisua. Huoltovarmuuskeskus suhtautuu myönteisesti sidosyksikköjä koskevaan esitykseen sellaisenaan. Toimivan huoltovarmuusjärjestelmän perustana ovat toimivat kansalliset ja kansainväliset markkinat, monipuolinen teollinen ja muu tuotannollinen pohja, vakaa julkinen talous ja kilpailukykyinen kansantalous. Esitetyn muutoksen seuraukset olisivat myös julkishallinnon näkökulmasta positiivisia, kun kilpailu ja tarjonta lisääntyvät. Sidosyksikköjä voidaan kehittää kuitenkin kuten tähänkin saakka.

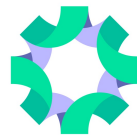
Valtion viranomaisena Huoltovarmuuskeskus hyödyntää toiminnassaan tarpeensa mukaan valtion sidosyksiköitä. Huoltovarmuuskeskuksen hyödyntämät sidosyksiköt ovat sellaisia, joiden asema valtion sidosyksikkönä ei muuttuisi esitetyn muutoksen johdosta.

Huoltovarmuuskeskus kiinnittää huomiota siihen, että työryhmän mietinnössä ei ole tarkennettu, miten sidosyksikkösääntelyn muutosta tulisi yleisesti tulkita valtion sidosyksiköiden osalta.

HE:n sivulla 46 todetaan seuraavaa:

”Poikkeaminen on mahdollista myös sellaisten valtio-omisteisten kriittisiä toimintoja koskevien sidosyksiköiden osalta, joita koskeva poikkeus on säädetty erityislaissa. Kysymykseen tulisi esimerkiksi CSC - Tieteen tietotekniikan keskus, jota koskevaa lakia valmistellaan opetus- ja kulttuuriministeriössä (OKM009:00/2021).”

Edellä olevaan lainaukseen viitaten mietinnössä jää avoimeksi muun muassa se, miten määritellään valtio-omisteiset kriittisiä toimintoja koskevat sidosyksiköt. Tarkentamatta jää mm. se, tarkoitetaanko vähimmäisomistusvaatimuksesta poikkeamisella tässä tilanteita, joissa valtio omistaa alle 10 % yksiköstä ja voi silti pitää yksikköä sidosyksikkönään, vai tilanteita, joissa valtio omistaa yli 10 % (tai yli

50 %?) sidosyksiköstä, mutta myös muut yksiköstä alle 10 % omistavat tahot voisivat pitää yksikköä sidosyksikkönään?

Vähimmäisomistusosuutta koskevasta muutoksesta aiheutuvien hyötyjen tarkastelu riippuu valittavasta näkökulmasta ja tarkastelun aikajänteestä. Ensimmäisten vuosien aikajänteellä esitetystä muutoksesta seuraisi todennäköisesti julkisen sektorin kustannusten kasvua alkuvaiheen hankintaruuhkan ja markkinoiden kuumenemisen johdosta. Pitkällä aikavälillä seuraukset muutoksesta olisivat myös julkishallinnon näkökulmasta positiivisia tarjonnan ja kilpailun lisääntyessä. Lisäksi mahdollisia hyötyjä voisi olla yleisen resilienssin kasvaminen, mikäli markkinoille tulisi useampia uusia toimittajia korvaamaan yksittäisiä suuria toimijoita.

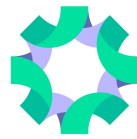
Esitetyt siirtymäajat vaikuttavat osin lyhyehköiltä, vaikkakin niihin on tuotu rajattuja helpotuksia lausuntopalautteen perusteella. Huoltovarmuuskeskus esittää huolen siitä, millaisia vaikutuksia esityksen siirtymäajoilla olisi hankintayksikkökentän toiminnan jatkuvuuteen ja huoltovarmuuteen niiden joutuessa uudelleenjärjestämään toimintaansa samanaikaisesti eri sektoreilla. Yhtenä huolena on markkinoiden kuumeneminen ja hankintayksiköiden kilpaileminen markkinoista sen sijaan, että toimittajat kilpailisivat hankintasopimuksista. Monien hankintayksiköiden tulisi uudelleen järjestää esimerkiksi ICT-toimintonsa.

Huoltovarmuuskeskus pitää joka tapauksessa tärkeänä, että hankintayksiköiden jatkuvuudenhallintaan ja varautumiseen liittyvän toimintakyvyn säilyttäminen varmistetaan myös sidosyksikkösääntelyä koskevien muutosten toteuttamisen aikana. Tältä osin hallituksen esityksessä esitetyt lievennykset siirtymäaikoihin ovat tervetulleita ja tuovat joustoa hankintayksiköille muutoksen läpivientiin hallitusti. Hallituksen esityksessä voitaisiin vielä säännöskohtaisissa perusteluissa tarkentaa, mitä pidetään sellaisina kohtuuttomina seurauksina tai sopimuksen irtisanomiseen liittyvinä merkittävänä taloudellisina riskeinä, jotka oikeuttaisivat sopimuskauden pidentämisen vuoteen 2030 saakka.

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Huoltovarmuuskeskus pitää turvallisuuteen ja huoltovarmuuteen liittyviä muutosehdotuksia kannatettavina. Esityksessä ehdotettu tarkennus 71 §:ään hankinnan kohteen kuvaukseen sisällytettävistä turvallisuutta ja varautumista koskevista ehdoista on selvennys nykytilaan. Voimassa olevassa lainsäädännössä tämä nimenomainen mahdollisuus on kirjattu puolustus- ja turvallisuushankinnoista annettuun lakiin, mutta ei yleiseen hankintalakiin, mikä on jättänyt jossain määrin tulkinnanvaraiseksi sen, millaisia turvallisuutta ja varautumista koskevia ehtoja hankintoihin on mahdollista asettaa yleisen hankintalain alaisissa menettelyissä.

Käytännössä turvallisuutta ja varautumista koskevien hankintojen osalta haasteita voivat asettaa ehdot, jotka voitaisiin tulkita Suomen ulkopuolisia, mutta kuitenkin sisämarkkinoilta tulevia toimittajia syrjiviksi. Tällaisia ehtoja voisivat olla

esimerkiksi toimitusketjun varmuuteen liittyvät ehdot, joilla pyritään varmistamaan esimerkiksi tietyn tuotteen valmistus mahdollisimman pitkälle Suomessa. Hankintayksiköiden kannalta olisi hyödyllistä, jos lakiesityksessä esitettäisiin ratkaisuvaihtoehtoja tämäntyyppisiin EU-lainsäädäntöön liittyviin tulkintatilanteisiin.

Myös hankintalain 81 §:ään ehdotettu lisäys turvallisuusriskistä harkinnanvaraiseksi poissulkemisperusteeksi lisää hankintayksikön mahdollisuuksia rajata ulkopuolelle ehdokkaita tai tarjoajia turvallisuusnäkökohtiin perustuen.

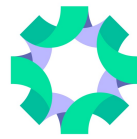
Mietinnön säännöskohtaisissa perusteluissa on esitetty, että määrittelyn korkean riskin toimittajaksi voisi tehdä esimerkiksi komissio tai se voitaisiin todentaa yritysturvallisuusselvityksellä tai muilla vastaavilla yrityksen luotettavuutta koskevilla selvityksillä. Mikäli komissio tai kansalliset viranomaiset antaisivat valmiita ja ajantasaisia ohjeita ja tulkintoja korkean riskin toimittajista tai tuotteista, voisi se toimia hyvänä tukena hankintayksikön päätöksenteolle. Mietinnöstä ei kuitenkaan selviä, onko esimerkiksi komissiolla ollut suunnitteilla tällainen korkean riskin toimittajaksi määrittelyä koskeva asia. Yritysturvallisuusselvitys on hyvä ja tarpeellinen työkalu monissa varautumiseen, turvallisuuteen tai puolustukseen liittyvissä hankinnoissa ja sitä voidaanakin edellyttää joissain hankintasopimuksissa.

Hankintalain 81 §:ää koskevan ehdotuksen lakea muotoilu on yhtäältä tärkeä ja hyödyllinen hankintayksikön turvallisuusnäkökohtien turvaamisessa. Toisaalta kuitenkin lakea muotoilu luo riskin poissulkemisen johdosta tehtävistä markkinaoikeusvalituksista ja pahimmillaan valitusprosessin hyödyntämisestä varautumisen tai turvallisuuden kannalta tärkeiden hankintojen viivästyttämiseen tai estämiseen. Tätä riskiä voitaisiin tasapainottaa esimerkiksi siten, että turvallisuutta ja varautumista koskevat edut määriteltäisiin lain tasolla lähtökohtaisesti yksityisen taloudellisen edun edelle meneviksi perusteiksi markkinaoikeuden väliaikaisille päätöksille hankinnan täytäntöönpanolupamenettelyn harkinnan yhteydessä.

Huoltovarmuuskeskus katsoo, että myös pakotteiden lisäämistä harkinnanvaraisten tai pakollisten poissulkemisperusteiden joukkoon laissa tulisi edelleen harkita. Nykykäytännössä hankintayksiköt ovat hankintasopimuksissa asettaneet pakotteet hankintasopimuksen päättämisperusteeksi, mutta tämä on vasta jälkikäteen toimi verrattuna poissulkuperusteisiin jo hankinnan tekovaiheessa.

Hankintojen ilmoittaminen

Huoltovarmuuskeskus pitää kannatettavana eri kieliversioiden mahdollistamista hankintailmoituksissa, samoin kuin hallituksen esitykseen tuotua muutosta, joka säilyttää hankintayksiköillä mahdollisuuden ilmoittaa kansallisesta hankinnasta vain yhdellä kielellä (suomi tai ruotsi). Tietynlaisissa hankinnoissa joudutaan usein

käyttämään englantia, sillä Suomeen sijoittautuneita taikka suomen tai ruotsin kielellä toimivia tarjoajayrityksiä ei ole. Useammalla kielellä ilmoittaminen aiheuttaa hankintayksiköille kustannuksia ja turhaa hallinnollista työtä ja juridisia riskejä, joten hankintailmoitusten julkaisun salliminen vain englanniksi keventäisi hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa yksittäisten hankintojen kohdalla merkittävästikin.

Huoltovarmuuskeskus ei kannata 101 §:n 3 momentin jälki-ilmoittamisvelvoitetta koskevaa muutosta. Uusi jälki-ilmoitusvelvoite aiheuttaisi hankintayksiköille merkittävästi lisää työtä, kun sen tulisi tehdä jatkossa jälki-ilmoitus kaikista kansallisistakin hankinnoista 30 päivän sisällä hankintasopimuksen tekemisestä. Kansallisten hankintojen sääntelyn tulisi edelleen säilyä selvästi EU-hankintoja kevyempänä, eikä niihin tulisi ilman hyviä perusteita kohdistaa uusia menettelyyn liittyviä velvoitteita. Tämä muutosehdotus liittyy ilmeisesti valtionvarainministeriöissä valmistelussa olevaan kansalliseen hankintatietovarantoon. Koska tietovarannon laajuudesta ja sisällöstä ei ole vielä tietoa hankintalain muutosten valmistelun aikana, ei hankintalakiin tule tässä vaiheessa lisätä varmuuden vuoksi hankintayksiköjä merkittävästi työllistävää lisävelvoitetta hankintojen ilmoittamisesta. Tällainen lisävelvoite ei millään tavoin edistäisi hankintojen tehokkuutta tai sujuvuutta.

Muut huomiot

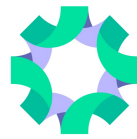
Hankintasopimuksen muuttaminen sopimuskauden aikana

Hallituksen esitykseen on tuotu hankintayksiköiden toimintaan merkittävästi vaikuttavia tiukennuksia hankintasopimuksen muuttamista koskevaan pykälään. Huoltovarmuuskeskus ei kannata ehdotettuja muutoksia ja pitää niitä perusteettoman rajoittavina ja hankintasopimuskauden aikaista muutoshallintaa merkittävästi haittaavina.

Nykyisin voimassa olevan hankintalain mukaisesti olennaisia sopimusmuutoksia ei rajoiteta EU-kynnysarvon alittavissa hankinnoissa (pl. Liitteen E mukaiset palveluhankinnat ja käyttöoikeussopimukset, joissa noudatetaan kansallista kynnysarvoa), mutta HE:ssä tuotaisiin myös kansalliset hankinnat sopimusmuutoksia rajaavan sääntelyn piiriin. Hallituksen esityksen sivulla 109 asiaa perustellaan näin:

”Soveltamiskäytännössä ilmenneiden epäkohtien korjaamiseksi on perusteltua ottaa sopimusmuutoksista johtuva uudelleenkilpailuttamisvelvoite ja sen poikkeussäännöt käyttöön myös kansallisissa hankinnoissa, sillä ei ole tarkoituksenmukaista, että sääntely olisi tiukempaa hankinnan ennakoidulta arvolta edullisempien hankintojen kohdalla.”

Hallituksen esityksen perustelu on kuitenkin nurinkurinen, koska nykylaki on kansallisten hankintojen osalta sallivampi, ei tiukempi kuin EU-hankintojen osalta. Nykyisin voimassa olevan lain perusteluista käy ilmi, että sopimusmuutoksia ei ole ollut tarkoitus rajoittaa alle EU-kynnysarvon hankinnoissa (pl. Liitteen E mukaiset

palveluhankinnat ja käyttöoikeussopimukset, joissa noudatetaan kansallista kynnysarvoa):

"Lainkohtaa sovellettaisiin EU-kynnysarvot ylittäviin hankintasopimuksiin sekä 25 §:n kynnysarvot ylittäviin liitteen E palveluhankintoihin sekä käyttöoikeussopimuksiin." (HE 108/2016, s. 226)

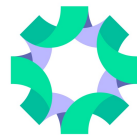
Huoltovarmuuskeskus ei pidä perusteltuna myöskään samaan pykälään ehdotettua 2 momentin 5) kohdan muutosta, jolla rakennusurakoiden osalta vähäarvoinen sopimusmuutos rajattaisiin rakennusurakoiden kansalliseen kynnysarvoon. Rakennusurakat ovat luonteeltaan erilaisia kuin tavara- tai palveluhankinnat. Tyypillisesti rakennusurakat voivat olla arvoltaan merkittävästi suurempia, ja varsinkin arvokkaampien rakennushankkeiden hinnat voivat vaihdella kymmenistä miljoonista useisiin satoihin miljooniin euroihin. Tällöin vähäarvoisen sopimusmuutoksen rajaaminen rakennusurakoissa 150.000 euron kansalliseen kynnysarvoon tarkoittaisi, että pahimmillaan hankkeen kokoluokkaan verrattuna jopa alle prosentin arvoinen muutos johtaisi uudelleenkilpailuttamisvelvollisuuteen. Muutos on myöskin sisällöllisesti epälooginen suhteessa 1 momenttiin tehtyyn muutokseen, sillä muiden hankintojen kuin liitteen E palveluhankintojen ja käyttöoikeussopimusten osalta vähäarvoinen sopimusmuutos olisi edelleen rajattu EU-kynnysarvoon. Lisäksi liitteen E palveluhankintojen ja käyttöoikeussopimusten kansalliset kynnysarvot vaihtelevat 300.000-500.000 euron välillä, eli niidenkin osalta vähäarvoinen sopimusmuutos voisi olla kertaluokkaa arvokkaampi kuin rakennushankkeissa.

Hankintalaki on menettelytapalaki, eikä se lähtökohtaisesti sääntele osapuolten välistä sopimuskautta. Hankintalain 136 § on poikkeus tästä pääsäännöstä, ja sen soveltamisala tulisi pitää mahdollisimman kapeana.

Hankintavalitusten käsittelyaikoja tulisi pyrkiä lyhentämään

Huoltovarmuuskeskus pitää valitettavana sitä, ettei hankintalain uudistamisen yhteydessä ehdoteta keinoja markkinaoikeusvalitusten käsittelyn nopeuttamiseksi. Usein yli vuoden kestävät markkinaoikeusprosessit viivästyttävät hankintoja ja aiheuttavat työtä ja ylimääräisiä kustannuksia hankintayksiköille ja voittaneille tarjoajille. Vaikka hankintayksiköt pyrkivät mahdollisimman pitkälle ennakoimaan hankintatarpeensa ja varautumaan viivästyksiin hankintamenettelyissä, aiheuttavat nykyiset valitusprosessien käsittelyajat paikoin kohtuuttomia haasteita hankintayksiköille. Monissa hankinnoissa tarjoajat eivät voi nopeasti muuttuvan markkinatilanteen johdosta sitoutua tarjouksen pitämiseen voimassa valitusprosessin loppuun saakka, jolloin hankintayksikkö on pakotettu keskeyttämään hankintamenettelyn tarjousten voimassaolon umpeuduttua.

Markkinaoikeusvalitusten käsittelyä voitaisiin nopeuttaa esimerkiksi asettamalla käsittelylle määräaika, preklusiolla, kirjelmäkierrosten vähentämisellä sekä täytäntöönpanokiellon rajoittamisella tiettyyn määräaikaan. Markkinaoikeusprosessien tehostaminen ja jouduttaminen edistäisi säästötavoitteiden saavuttamista merkittävästi.

Lakiuudistuksen aikataulu

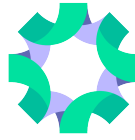
EU:ssa valmistellaan parhaillaan hankintadirektiivien uudistusta. HVK katsoo, että voisi olla tarkoituksenmukaista uudistaa kansallista lainsäädäntöä vasta, kun EU-hankintadirektiivien sisältö on selvillä, jotta voidaan välttää päällekkäisistä muutoksista johtuvaa ylimääräistä työtä ja kustannuksia.

Lisätiedot

Lisätietoja antaa juristi Katrin Puolakainen (katrin.puolakainen@nesa.fi, 0295 051 020) tai hankinta-asiantuntija Kaisa Lindholm (kaisa.lindholm@nesa.fi, 0295 051 080).

Hallintojohtaja

Rain Mutka

HVK/2026/00425-2

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: